

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Thomæ Tamburini Societatis Iesu Siculi
Caltanisettensis, In Alma Vniversitate nobilis Civitatis
Messanæ, Theologiæ Primarij Professoris. Explicatio
Decalogi Duabus distincta partibus**

In qua omnes ferè conscientiæ casus, ad decem Præcepta pertinentes,
mira brevitate, claritate, & quantum licet, benignitate declarantur

Continens sex Libros posteriores in Decalogum, id est, expositionem
præceptorum secundæ tabulæ

Tamburini, Tommaso

Monachii, Anno M.DC.LIX.

Finis in honestæ libidinis, num. 6.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39995

volentibus, vel tunc muliere, tum parentibus invitatis, vel solis invitatis parentibus, ipsa mulier consentiente, semper erit raptus, explicandus in confessione, quia semper in praedictis modis, praeter malitiam luxuriae, adest malitia violentiae, quae est contra justitiam. Nomine parentum hic veniunt quicumque sub sua potestate mulierem forte habent, pater, tutor, curator, maritus, sponsus, amici, consanguinei &c.

3 Petes hac occasione, qua ratione se geret mulier, ne peccet, quando vis illi infertur? Respondeo, ex Sà: quæ ab aliquo oprimitur (inquit) non tenetur, ad sui defensionem, illumina ledere. An vero tensatur clamare, & resistere, quantum possit, sine periculo vitae & famæ, non convenit inter Doctores. Ego ijs accedo, qui resistendum putant. Hactenus Sà. Ego vero non solum ijsdem accedo, verum etiam puto, tutum nullo modo esse, non accedere. Ratio est, quia seceus, mulier cooperaretur cum alieno peccato, esto, certissima sit, se propriæ delectationi non consensuram.

b Sà v. luxuria, n. 16.

4. Sed quid, si resistere nequeat? Respondeo, ex c Toledo: si femina (inquit) cogeretur ad turpem actum, dummodo ista interius non consentiret actu, quamvis pateretur ab altero, & sentiret etiam delectationem, sed sine consensu in ipsam, non peccaret nam agens absque consensu, non agit; cum consensu autem est mortale.

c Tol. li. 5. c. 11. n. 10.

5. Quid denique? facilene credam feminæ, se vi oppressam non con-

sensisse? Respondeo, ex d de Lugo In praxi (inquit) difficile credendum est, violentam oppressionem esse absque culpa, ex parte foeminæ, rarissimum enim est, quod si velit, non posse aliquo modo resistere, ut violationem impedit: sed ob metum, ob animi imbecillitatem, & aliquando etiam ob latentem lasciviam affectum, quem manifestare erubescunt, consentiunt foeminæ, saltem invitæ, qui tamen consensus, licet ex parte involuntarius sit, sufficit ad peccatum grave, quem consensum, sicut & congressum ipsum debuissent virili fortitudine impedire; & rarissime continet, virum delectationem turpem ab invita omnino & reluctantate captare velle. Hæc de Lugo. Cum autem audis, mulierem impedire potuisse, atque adeo debuisse, intellige, illam debuisse apponere non solum negativam resistentiam, sed vero positivam, id est, motum & agitationem corporis, quantum potest. Si enim quieta ipsa remaneat, jam cooperatur peccato alterius, nihil enim ille alter à fomina querit, nisi quietam congressui se præbere. Quod si propter suum motum, semen viri extra vas emitatur, invadenti imputabitur, non ipsi juris resistenti; & notat ibidem de Lugo, ipsam non posse seminar, quamvis viro seminarante: quia ad id nullum jus habet; quare quantum potest, ei seminationi resistendum esse.

d De Lugo t. 1. de just. d. 10. sc. 10. n. 199.

6. Finis inhonestæ libidinis: si ergo est ad alium finira, ut si raperetur puella,

puella, sit fieret serva, plagium esset, pœnas, sive quæ sunt in corpore juris & vocaretur, quod est species furti, Canonici, & sive in Tridentino f. hæ non raptus.

6. Abductio: Hinc si per vim sine abductione de loco ad locum, fœminæ quis copuletur, peccabit quidem peccato contra justitiam, specialiter confitendo, sed propriè raptum e non committet. Idem dic, si per fraudem nam dolus & fraus violentia æquipollent, dd cum perinde fiat injuria contra justitiam. Pari modo si eamdem cognoscas, per vim duendo de uno cubiculo ad aliud, vel de loco ad locum non valde distantem, in eadem domo, seu prædio, non diceris propriè rapere, licet violentiam specialiter confiteri debeas, quia non est vera abductio illa, quæ mulierem in diversum moraliter locum non transfert.

e sup. §. 1. n. 2. dd l. unica. §. C. si quidem versus, pœnas autem c. de raptu virg.

8. Si mulier rapiat, abducaturque virum, etiam ad finem libidinis, non esse proprie raptum, docent merito non pauci, d apud Sanchez citatum: sed id intellige, quoad pœnas mox diendas, quæ solum fulminantur in viros rapientes fœminas, non contra ceterum, si vere adfuit violentia, adfuit & malitia contra justitiam; quare cum adsit etiam vera abductio, ut supponimus, non est, unde negandum sit, illum esse, quoad culpam, raptum.

d Ipse Sanc. Gasp. Hurt. Præp. Pont. Reg. alijque apud Dian. p. 29. tr. 16. ref. 83. contra Marant. Aversam, Maratum.

9. Hac, quoad culpam. Quoad omniumque dignitatum incapaces;

f Trid. sess. 24. c. 6. de ref. mat. g Leff. l. 4. c. 3. n. 68. h Azor. p. 3. li. 3. c. 15. i Mol. Sanc. alijque, quos cit. sequiturque Bon. de matr. qu. 4. p. 18. num. 10.

10. Iuvat autem hic afferre verba Tridentini. l Decernit sancta Synodus, inter raptorem & raptam, quamdiu ipsa in potestate raptoris maneat, nullum posse consistere matrimonium. Quod si raptæ à raptore separata, & in loco tuto & libero constituta, illum in virum habere consenserit; eam raptor in uxorem habeat:

& nihilominus raptor ipse, ac omnes illi consilium, auxilium & favorem præbentes, sint ipso jure excommunicati, ac perpetuo infames,

&, si

